

To timers latter med Hausgaard

Niels Hausgaard og Christian Alvad gav udsolgt musikhus en lang og lattermild aften

Af Lena Jeppesen

VOSTRUP:

★★★★★

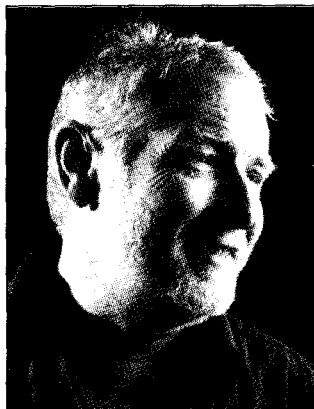
Det siges at være sundt at le. Hvis det holder stik, går 380 vestjyder rundt og strutter af sundhed efter godt et par timer i selskab med cd-aktuelle Niels Hausgaard i Vostrup Musikhus.

Latteren brød løs fra første minut, da den veloplagte entertainer startede sit nye show »Vildskab« med et par strofer af »Rapanden Rasmus« til ære for dagens dåbsbarn prins Christian.

At han lugter grimt, skal ikke opfattes som majestætsforbarmelse. For det gør alle små børn ifølge Hausgaard, der dårligt selv kunne lade være at grine, da han sang om sit første møde med sin broders gylpende baby.

Sjov og alvor

Genkendelsens grin fra tilhørerne afbrød flere gange beretningen om moderne bløde fædre med røde rygsække og kvinder, der af bare kærlighed forvandler deres mænd til grå vindjakker.

Der var flere nye sange på Niels Hausgaards repertoire i Vostrup - kun et par stykker var fra den nye cd »Flyv så«, som hovedsagelig består af numre fra hans tidligere shows. - Arkivfoto.

At humor og alvor kan være to sider af samme sag, beviste Hausgaard og hans fremragende akkompagnatør, guitaristen Christian Alvad i »Blomsten er rød« og en knugende sang om Socialdemokratiets farvel til klassekampen. Den blev sunget så intenst, at det næsten lød som om, Allan Olsen stod på scenen.

Til gengæld blev der skrupgrinet under VC-regimets slagsang, som var finalen på det næsten fem kvarter lange første sæt.

Senere malede Haus-

gaard »det grå gulds« forsøg på at få bukser, der passer, og en charter-badeferie med broderen, svigerinden og Kurt i så levende billeder, at han ind imellem blev overdøvet af latterbrølene.

Sund satire

De fortsatte under satiriske oplæg og sange med hilsner til blandt andre Mohammed, Moses Hansen, Eva Kjer Hansen, Bertel Haarder, yndlingsofret Anders Fogh og hans »krigskammerat« Bush.

Det mundede ud i visen »Undskyld«, hvor Niels Hausgaard på 68-generationens vegne beklagede, at nogen engang kunne være så naiv at gå ind for solidaritet og imod krig...

Men latteren over forbrugersamfundets (u) lyksaligheder blev til en klump i halsen i en grum sang om, hvordan mishandling af dyr på vej til slagtebænken ikke skyldes uduelige politikere, men alle, der er parat til at spare en tier på køb af et kilo kød i køledisken. For hvem kan sige sig fri for det?

Når Niels Hausgaards er bedst, rammer hans satire ikke kun naboen, men også én selv. Det kan give noget at tænke over, når latteren har lagt sig. Og det er helt sikkert sundt.

lena@bergske.dk

RINGKØBING AMTS DAGBLAD 23/1-06